

REGELŐ.

Pesten vasárnap május 21^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és esőtörtőkön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Fraknó vára.

(A' vár rajzával együtt.)

Sopron vármegye] soproni járásának egyik legrégényesebb vidékén, Ausztria határán, Kismartontól harmadfél, és Soprontól szintén annyi órai távolságra, a' Vulka viz mellett, híres gesztenyét és cseresznyét termő kertek között fekszik Fraknó, másként Fraknóalja, (Forchtenau), 800 német lakosnál többet tápláló mezőváros, Esterházy herczeg birtoka, mellyet a' t. Szervita szerzetes atyáknak, kik a' helybeli lelkészet gondjait is viselik, kolostoruk díszesít. — E' helységbeli kertek között a' hegyek felé vándorló utast a' magas sziklahegyre épült fraknói vár (Forchtenstein) kevélyen köszönti, 's mintegy dicsekedve emlékezteti régi dicsőségére és ama jelességek 's kincsek mennyiségére, mellyeket keblében őriz. Legősibb eredetét a' régiség köde fedezi ugyan, de az tudatik (n. Fejér Gy. tudósítása szerint az 1824. Tud. Gy. III. k. 49 l.), hogy e' várat bizonyos Gilet (ki francia országból honunkba vándorlott, és sz. István király kedves embere sőt nádor is lön) fijának ajándékozá első királyaink valamelyike. Az új birtokos megújítá azt, 's megerősíté; Gilet Miklós pedig 1192-ben sok más jószággal gazdagítá. — E' nemzetség birtokában maradt az uradalom, míg III-dik Fridrik császár a' magyar korona helyett (mellyre annyira vágyakodott) zálog gyanánt elfoglalá, és Vaisbriak nevű hívének eladta. — Corvin Mátyás királyunk visszavevé azt ugyan fegyveres kézzel, de egyszersmind a' Vaisbriak-nemzetséget meghagyá birtokában. E' nemzetség II-dik Ulászló király alatt kihalván, a' mindenkor szűk pénztárú fejdelem elzalogosítá e' várat 's vidékét az ausztriai uralkodó herczegnek, kinek örökösei azt 130 évig birták. Végre a' magyar Rendeik kérelmére II-dik Ferdinand királyunk Fraknót Esterházy Miklós gróf 's nádorispánnak 50 ezer forintot eladván ismét a' magyar korona alá ereszté. A' gróf ujjalag fölépítteté nagy költséggel, mit a' várkapu fölötti irás is bizonyít. —

Öregebbik fija László más egyéb mellék-épületekkel diszesíté 's bővité. — Ennek holta után testvér öcsse Pál (az első herczeg e' nemzetségben) minden nemű ritkaságokkal 's kincsekkel gazdagítá. Ez időtől fogva sem a' Törökök sem a' polgári békételenek hatalmukba nem kerithették; a' Francziák is sérelem nélkül hagyák.

(*Vége következik.*)

ELBESZÉLÉS.

A' cadixi kereskedő.

(*Folytatás.*)

Nem sokára a' kapun beérkezésem után, melytől a' tömlőcz nem messze van, észre vettem egy csinosan öltözött Cavallerót rendkívüli sebességgel a' folyamnak szaladni, 's bele ugrani. Mint mindnyájan tudjátok, jó uszó vagyok, 's ezen kívül gondolván, hogy a' szerencsétlen talán kedvesétől megsalatra lett ön-gyilkossá, egy perczet sem késve próbáltam őt megszabadítani, de merészletem sikeretlen volt; 's látván, hogy további próbával csak saját életemet veszélyeztetem, kiszállottam a' partra. — „Aha! — szólt egy idomtalan arcú, magos természetű ember, ki hihetőleg partra szálltomat várva állt ott — így hát még is csak inkább akarsz felakasztatni, mint vízbe fulni? — 's mielőtt számat fölnyithattam, nyakon csipett 's ellődített.

„Kölyök! — kiálték magamhoz térvén — itt minden bizonynyal tévedés van; én nem az vagyok, kinek tartasz.“

„Igaz biz' az — szólt megütközve hangomon, 's megállva, hogy szembe nézhessen — ön nem az, kit én keresek — de ez keveset tesz; nekem egyik olyan, mint a' másik.“

„Barátom — mondék — tréfának nagyon derék, de már elég-re vitted. A' Cavallero, ki, mi okból, én nem tudom, a' folyamba ugrott, bele fult. Én próbáltam őt megszabadítani, de sikeretlenül, — mondom, hagyj-fel e' bolondsággal; a' tréfát megértem, mint akárki más; de ez már szemtelenség!“

„Ne vesztegess sok szót rám! — mondá társom — a' Cavallero, mint te nevezed őt, ki legnagyobb tolvaj volt egész Andaluszában, 's kinek holnap után reggel föl kell vala akasztatnia, valami uton módon kiszabadult körmeim közül, 's meglehet, hogy vízbe fult, mint te mondod, de az mind egy: én felelni tartozom emberemről, és benned szerencsésen egy helyettesre bukkanván, tudom, mit kell tennem!“

„Barátom — szóllek — ha hihetném, hogy nem tréfálsz, vég nélkül nevetnék e' kalandon: de minthogy ez alig kevesebbé furesa

annál, mit a' halhatlan Querubim de la Ronda „Gil Blas“-sában előad, azonban tréfának levén szánva hajlandó vagyok szinte haragudni, 's így kérlek, legyen már vége!”

Erre társam mit sem felelt. Én látván, hogy a' dolog való kezd lenni, próbáltam megszabadulni kezeiből: merészletem mind-azáltal sikeretlen volt, 's az egyenetlen tusa csak hamar kifárasztván, szüntelen előre tolattam, 's majd a' tömlőcz falai között találm magamat. Most már nyilvános volt, hogy a' szörnyeteg nem tréfált, és valóban azon járt esze, hogy engemet az elszökött rab helyett fölakasszon. — Midőn legközelebből megjelent, dühösködtem, 's mind azon mocskoló kifejezésekkel illettem őt, melyeket a' harag kitalálhat. Miután kihallgatott, hideg vérrrel így okoskodott: „uram miért indulatatoskodol? Minden becsületes Cavallero láthatja, hogy én nem választhatok. Itt jó hivatalom van, melly kényelmesen eltart, 's én nem vagyok képes ezt elveszteni. Egy Cavallero volt őrizetemre bizva, kinek föl kellett volna akasztatnia; ez elszökött, vagy vízbe fult, — és így föl nem akaszthatom. Én felelni tartozom róla; az executiónak véghez kell menni. Minden kész, a' gyontató pap meg van hiva; 's ha én nem akaszthatok valakit helyette, nem remélhetem, hogy valaha több puchero-t ehessem e' házban; minthogy az általam beszélt történetet senki sem hinné-el. Egy rab elszökik, a' folyó felé szalad; én követem 's találkozom egy a' vízből kijövő Cavalleróval: elhihetné-e azt valaki, hogy egy ember ugrott bele, 's más ugrott-ki, vagy hogy a' Gvadaluquirben két Cavallero volt egyszerre. No no! bizd rám a' dolgot; az executión olly könnyen át fogsz esni, a' mint csak lehet, 's addig hercegi módon élsz! Igy szólván tömlőcztartóm, gondolatimnak hagyott, melyek, mint könnyen elhihetitek, nem legkedvesebbek voltak.

„Barátom — mondék további megfontolás után — én csakugyan véleményedre állottam!”

„Azt vártam is — felelé — egy önhöz hasonló becsületes Cavallerótól: ön értheti, hogy bár hajlandóságom ellen, nem választhatok, 's hogy az executiónak meg kell lenni.”

„Ezt tisztán látom — mondék — de csak azt nem értem olly tisztán, hogy miért kelljen éppen nekem lenni a' fölakasztandó személyeknek!”

„Az nekem mindegy — felelt — bár ki legyen a' személy: a' gondviselés uraságodat adta kezembe, és ha csak más valakire nem segít, a' törvénynek maga útján kell menni!”

„Kétség kívül — szóllék — az tökélyesen igaz: de tegyük-fel hogy nekem módom volna azt meg szolgálni, ha az öntől nekem ajánlott becsületet talán más valakire lehetne taszítani!”

Az alku sikerült. Egy hat hónapi fogságra íteltetett rab foglalá-
el helyemet, 's én kiszenvédtem a' reá szabott büntetést. Ez a' ren-
delkezés nem került kevesebbe négy ezer talléromnál, előbb tehetsé-
gem és becsületem próbára tétetvén, egy e' summa felérőli rendelke-
zés által azon kereskedőhöz, kinél pénzem le volt téve; a' maradékot
pedig megfizettem éppen fogságom idejének eltöltekor.

Képzeltetitek, hogy mind ez ideig kevés lépést tehettem vagy-
onom nevelésére. Tíz ezer tallérom hat ezerre szállott, 's az időnek fele
is eltelt. De én hamar észrevettem, hogy állapotom még rosszabb,
mint előre véltem. Fogságom ideje alatt a' kereskedő, kire talléraitam
biztam volt, eltűnt; senki sem tudta, hova. Hallám, hogy hat ezer tallé-
rom nagyon csekély részét teszi ama zsákmánynak, melylyel ellillant.
Igy tehát egy fillérem sem volt: azonban a' helyett, hogy magamat
kétségbe esésnek hagynám, eltökéltem a' lehetőségig rá szorítani maga-
mat, hogy föltalálhassam a' tolvajt, ki engem megrontott. Ez okból
még azon estve néhány garassal zsebemben elhagytam Szevillát, 's
Cordovának vettem utamat, melly utat mindazáltal sokáig nem kö-
vethetém, képtelennek ítélvén, hogy az, kit keresék, az ország-
uton menjen. Ez okból balra, az öszvérhajtok egyik ösvényére, tér-
tem, melly a' Sierra Morenán vitt keresztül.

Más napi estve nap lementé körül bizonyos mély völgybe ereszked-
vén egy magas hegyre akartam mászni. Itt észre vevék előttem egy szer-
zetest öszvéren ülve, mellyre keresztül két nagy zsák volt vetve. Kö-
zelíték feléje, hogy őt köszönthessem. Képzeltetitek, mint áldottam
a' gondviselést, midőn az ál-szerzetesben szökevény kereske-
dőmre ismertem: de előbb nem akarván magamat megismertetni,
szemenre vontam kalapomat, köpönyegemet vállamon összehuztam,
és kezemet a' zsákra téve szólék: „Valóban jó atyám! könyörület-
len világ ez, a' kevés eleségről ítélve, mit szerzeted számára gyűj-
töttél.“

„Jól és jámborul szóllál fiam! — mond az álszerzetes — valóban
szomorú dolog, mikor az ember egész hónapi munka után csak két
kis zsák élelmi szert kéregethet.“

„S még is atyám — mondék — az öszvér nehezen mászik a'
dombra, bárha terhe könnyű.“

„Ah! — felelt — ez volt mindig szokása, 's e' kívül vén is
már.“

„Dicsértessék az ur ez alkalomért — szólék. — Egyszer éltém-
ben irgalmatlanul kiöntvén bosszúmat egy öszvéren, melly engem meg-
sértett, ünnepélyes fogadást tettem, hogy jövődöben mindig, mikor
csak alkalmam lesz, oltalmazója leszek ezen állatnak. — Az ég fi-
zessen-meg neked szent atyám ez alkalomért, melly által fogadásomat

teljesíthetem. Hadd szabadítsam-meg e' szerencsétlen állatot terhétől.“ — Most minden szó nélkül levettem a' zsákot az öszvér hátáról, 's egyszersmind fölemeltem kalapomat, leeresztettem köpönyegemet. Az álszerzetes előbb megfordult öszvére hátán, a' szabadságot akadályozandó, melylyel zsákjaival bántam; de midőn bennem azoknak egyikére ismert, kitől szaladott, az öszvér hátáról le térdeire hullott, 's nyár-levélként reszketve kért, kedveznék éltenek. — „Gaz tolvaj. — mondék keményen rá nézve — mennyi van e' zsákban?“

„Negyven ezer tallér aranyban“ — felelt ő.

„Még nem vagyok eltökélve, hogy fölakasztassalak-e, vagy téged megölve elvegyem minden pénzedet.“ — Mind ezt csak kérdésből mondtam; mert ha törvény kezébe adom, oda kell vala hagnom mindent hat ezer talléromon kívül; és ha megölöm, mint megérdemlé, könnyen bajba keríthetem ön magamat is. — Ez okból közép utat választottam. Fenéig kiürítvén a' zsákokat, kiszámláltam saját tíz ezer talléromat, 's még tíz ezret adtam hozzá, mire magamat fölhatalmazottnak véltem kiállott szükségeim és szorongatásimért. E' summával megtöltöttem az egyik zsákot; e' mellé még egy maroknyit vevék jelen és jövő költségekre, kincseimet az öszvérré tettem, 's a' dombon lefelé hajtám, a' kereskedőt pedig eleresztettem, hogy menjen, merre neki tetszik. Ezen időtől fogva ez előtt három napig csendesen éltem Cordovában; és itt — szólt Felippo berekesztésül, zacskóját, mint bátyja tett, a' padlazatra kiürítve — husz ezer tallér van, százon száz ama summára, melyet magammal elvittem!“

„Nagyon különös — szólt Pablo Lopez — hogy te is Felippo, mint bátyád Roderigo, százon százat szereztél. — Igen gondolatlan valál, midőn pénzedet minden bátorságosítás nélkül egy kereskedőhez letéved: de élted megszabadításával éles elmét, sajátod visszaszerzésével pedig dicséretre méltó állhatatosságot mutattál. Nem mondhatom ugyan, hogy történetedben sok kereskedői ügyességet látok: de, mint bátyád, te is kétszerezted a' reád bizott pénzt. — Már most Pedro! rajtad a' sor nekünk elbeszélni, milly szerencsés voltál!“

Pedro legott Isidorára tekintett, mit ez pirulással és sohajjal viszonzván, Pedro következőleg kezdett beszélni.

(*Vége következik.*)

HAZAI HIRLELŐ.

Z i v a t a r. — **E s z t e r g o m h a l a d á s a.** — Majus 4-kén urunk menybe menetele napján, dél után a' nagy záport jégeső követé, melyre 5-én irtóztató szélvész következék. Ez egész napon tartott; az eső folyton szakadt; többször jég is. — A' hegyes vidékeken, mint B ö r z s ö n y b e n, felhőszakadás volt. Itt a' mézárósnak 160 darab birkáját 's juhászát fiastól elsodrotta; ezek valamennyin el is veszték; — „Tata környékén hasonlólag felhőszaka-

kadás volt. Azok közül, kiket Szomód táján a' völgyekben lepett-meg, sokat maig sem tudnak, merre bolyongnak, vagy talán végképpen elsodrá őket a' zápor. 7-kén a' viradóra volt dér még a' buzáknak is ártott; a' tiszta buza és kukoricza mind sárga. A' viz annyira megáradt, hogy az egész Csalóköz elborítva. — Szémőn még a' templom is uszik. — Búcsón 23 darab nyirett juhot találta megfagyva, vagy a' jégtől leveretve a' gondatlan gazdák, kik olly előre látók sem voltak, hogy főképp olly hideg esőben nyirett juhakat a' szabadra ne hajtották volna. Többen okosabbak lévén, kocsikon hordták haza a' vizbe menni vonakodó's lerogyásig elfáradt szegény állatokat. Muzslán 12 ökör és 6 darab esztendő csikó, 2 számár lett a' veszély prédájává. Esztergomban 6-kán viradóra (5 óraker reggel) a' szent Tamás hegye, melly a' káptalan telkén van, a' két napi eső által igen megszagattván, a' nyugoti részén kiálló köszirttel vegyült part leszakadt; két ház és az egyikében alvó két fi-gyermekeket temetett-el; a' másinak első szobája épen maradván, tulajdonosa az ablakon ugrott-ki a' veszély elől. — Némelyek hinni akarják, hogy ekkor valamely földrendülést vevének észre. — A' legelőn volt marhákból 7-dikén 70—80-kig számítottak az elveszettek számát.

Esztergomba is eljutott a' város csinosításának ösztöne. — Dicsérve említem, miként iparkodnak a' többi városok példáját követni. — Ugyan is két évvel ez előtt némely haszontalan vizenyős telket a' Dorogról vezető ut mellett örökösen eladott a' város olly föltétellel, hogy a' kiszabott minta szerint kiki ott kertet alkosson, mellynek utra néző homlokzatát egy alapminta szerinti sorompóval (mellynél alább valót nem, de szebbet kiki tetszése szerint csinálthattott) létesítsenek. Igen szépi ez jelenleg a' városba menetelt, 's nem sokat engedend a' Pest városi ligethe vezető kerteknek; mert vetélkedve csinosítá kiki tulajdonát, 's már is nehányat csudálkozva kell szemlélni, olly helyesen haszonra, és szemre czélirányosan vannak alakítva. Jelenleg mérnök munkálkodik a' Dorogra vezető országúttal. A' nemes város e' czélra is holmi réteket adott-el, mellyek után bejövendő pénzből rendes csinált utat kíván vonatni Dorogig. — Köz ohajtás volt ez már több év óta; mert számtalan utasnak elment kedve az ugy nevezett 'strázsa- v. örhegy alatti homokban járni. — A' várostól kezdve egy darab már kész is. A' kertek előtt két sorban valamint az utnak tulsó részén ültetett fák egykor kellemes sétányul szolgálnak. Már minden készület meg van a' casino alapítására is; mire szép pénz-összeséget nyújtanak a' polgárok. Már szállása is el van határozva. Mint hallani, Anna-napra szándékjuk kinyitni. A' rotunda csinos épület is csaknem kész; kár, hogy két tornyánál egyébként nem rozsz izlésű építője a' portióra elfeledkezett. Nincs tehát már hátra más, mint álló hid!

PESTI VIZSGÁLÓ.

A' pünköszt-hétfői népmulatság Budán a' ligetszugban és svábhegyen (melly az idén egy héttel korábban esett a' tavainál, u. m. maj. 15-kén) szomorún végződött. A' milly kellemes meleg volt a' pünköszt-vasárnap, éppen olly rémitő lön a' hétfő. Ez utóbbi napfényvel ugyan, de ködös levegővel 's alszállal derült-fel. Mind ezen előjele a' változó időnek nem ijeszte vissza számos Budapestit, hogy az elég búsító komor napok után ki ne ránduljon a' budai hegyek közé, részint, hogy a' budaközi (budakeszi) vagy remetemariái ajtatosságban, részint a' Budapestiek mai 2-ik népmulatságában részt ve-

hessen. Korán reggel tódult a' sokaság kifelé, 's a' Leopold mezeje, liget-szug és svábhegy regényes oldalait festőlegos csoportulatokkal himezé. Itt muzsika zengett, ott dalok hangzottak; mások a' nyílt teremekben táncoltak; egyebek a' fákra aggatott köteleken hintáztattak; majd ismét a' fiatalság enyelegve 's játszadozva dévajkodék, míg a' korosabbak a' negyed, fel, egész, sőt 2 akós hordókból csurogtatták a' becses szőlő nedvet, a' nőnem pedig a' már jó formán zöld fák alatt részint készítő részint kiosztá az ebédet. A' vendéglő házaknál már tizenegyed fél órák voltak elfoglalva az asztalok, 's még két órák is mesterség volt helyet nyerni. — A' felhők azonban mindjárt dél után komolyan kezdék borítani az eget, 's a' korábban hullni kezdett rövid eső sok mulatót hazatérésre inte. Kik az előérzettől ösztönözve még dél előtt kezdtek levonulni a' hegyről, szerencsésebbek voltak amazoknál, kik a' jobb jövődöben bizakodva fenn maradtak; mert nemcsak két és három óra között iszonyú zápor következett, hanem a' minduntalan újra kezdett eső sűrűn ömlött éji 10 óráig. Legbúsítóbb volt azonban a' 3 's 5 óra között hat izbeli jégeső, melynek némelly szeme galamb tojásnyi nagyságú vala, 's olly rémitő zugással hullott az egyre hangzó égdörgés és villámlás között, hogy a' házak fedeleit is keresztül veréssel fenyegeté. Hosszas ideig a' zöld gyepek hóféhérségű volt a' jégsemeztől. Rémitő szép volt bár innen látni e' borzasztó égi tűneményt, de következményei sajnos nyomokat hagynak. Az égi vész átvonult Buda Pest vidékeire is, 's az eső felhőszakadásként omlott. Budán a' Krisztina városban egy pár hidat járhatlanná tett; a' hegyekről rettentő erővel zuhant le a' víz, kocsikat döntött-fel, 's tört ketté, embereket ragadott a' mély árkokba. A' bér-'s egyéb kocsik nem mehettek vagy nem mertek kimenni az emberekért, vagy csak legnagyobb veszedelem között érték-el a' várost, vagy utközben kifogattak más napig. Így történt, hogy a' mulatóknak nagy része, kicsinye és nagyja, kénytelen volt a' vendégházak kis szobájikban öszveszorulva álmatlanul, 's mikép lehete, magát mulattatva, deritgetve, tölteni az éjt, 's másnap reggel részint gyalog részint az érettek jött kocsikon a' városba térni. — Kik a' zápor ellenére is még azon este gyalogoltak haza, a' dühögő vizeken és agyagos sáron csak nagy nehezen sőt életök veszélyével gázolhattak keresztül, 's többnyire élfél felé juthattak ágyaikba. — Így tehát második népinnepünket sem engedé az idej mostoha idő az örömmek teljes mértékével izlelnünk.

KÜLÖNFÉLE.

A' simmeringi 3-dik lóverseny maj. 10-kén ment végbe. — I) A' 200 arany díjt (belföldi lovakra; 2½ mtfld) nyeré Liechtenstein Al. hg. 3 éves sárga kanczája — Hunyady J. gr. Ozmanja (2) és Figaroja (3) ellen. Kévs híjja volt, hogy Ozman nyertes nem lett. — II.) Walk-over (díj a' simmeringi pálya-ostor; minden honi lóra; 1 mtfld) nyertese lön Clarry hg. 4 e. pej kanczája Galantha (a' 25 aranyos sweepstakes nyerője), melly egyedül járt körül, minthogy Festetics M. gr. visszavonta pej-ménjét. — III.) Erre egy igen érdekes Match következett. Győzött Clam gróf Liechtenstein Rud. hg. ellen. Az urak maguk lovagoltak. — IV.) Sweepstakes (3 éves belföldi lovakra; 1 mtfld) nyertese lön Liechtenstein Al. hg. Pat-ja — Trauttmansdorff hg. Cream-je ellen. (E' ló az idén harmadszor győzött.) — V.) Intermezzo gyanánt Sándor gr. sárga ponyja igen kön-

nyen győzött Schawel Józ. lókereskedőnek pej ponyja ellen. — VI) A' Handicap - díjt (90 ar. 2 mtfld) nyeré a' Liechtenstein Fer. hg által nevezett Weighton 4 e. p. m. — Nádasdy T. gr. Tamajandry-ja (2) és Trauttmansdorff hg Wackfield-je ellen. (Handicap alatt értjük a' súly-terhet, mely a' lónak korábbi futásban mutatott gyorsága után a' választott bíró vagy is Handicaper által határoztatik a' futandó lovakra.) — VII.) Az ezüst billikomért (1/2 mtfld; a' tétel a' két első lóé) maguk a' gavallérok futottak. u. m. Liechtenstein Rud. hg. Blanker sárgán (1), Sternberg gr. Sándor gr. Beautyján (2), Zichy J. gr. Fingal-on (3), Nádasdy gróf visszavonult. — Idő tiszta de zivataros. Nézők számosan, kik közül gazdag tavaszi öltözetű dámák.

A' 4-dik lóverseny maj. 13-kán volt. — I) A' fogadott futásban (400 ar. 2 1/2 mtfld) győzött — Liechtenstein Al. hg. sárga kancaja Miss Fury — Hunyady J. gr. Ozmanja ellen. — II) Sweepstakes (3—4 éves belföldi lovakra; 25 ar. tétel; 1/2 mtfld) nyertese lön Trauttmansdorff hg. Miss Craigie-je — Festetics M. gr. 3 e. pej ménje ellen. — III) A' kargyertyatartót (120 ar. értékű; minden nem angol országból elletett lóra; 3 mtfld; tétel 50 ar. bánat 30 ar. — a' tételnek két harmada az első lóé; a' maradék a' másodiké) kiviták egyedül járván a' pályát Hunyady J. gr. Ozmanja és Figarója. Trauttmansdorff hg. Samengoja, és Széchenyi I. gr. Rosaline-ja visszahuzatott. — IV) Match (tétel 15 ar. 1/2 mtfld) Károlyi Ed. gr. és Clary hg között. Amaz Countess lovon győzött, emennek Masaniello-ja ellen. — V) Az ezüst billikomot (20 arany értékű; tétel 20 ar. 3/4 mtfld) nyeré Liechtenstein Al. hg. Caroline-ja — Trauttmansdorff hg. Cream-je (2) és Clary hg Galantha-ja (3) ellen. — VI) Fogadási futásban (1/2 mtfld) győzött Zichy J. gr. Fingal peje Traun H. gr. pej pony-ja ellen.

Az europai uralkodók évkora. Az uralkodó svéd király jelenleg minden europai fejedelmek öregbike. Ő t. i. életének 72. esztendejét érte. A' pápa 71, 's az angol király ugyan annyi esztendő; a' porosz és dán királyok 66 évűek; Hollandia királya 64, francz honé 64, Würtembergé 55; török ország szultanja 51; a' bajor király 50, a' belga király 46, Ausztria császára 43, az orosz czár 40, Sardinia királya 38, Neapolé 26, görög országé 21, a' portugali királyné 16, a' spanyol királyné 6 esztendő.

Visszás rejtvény.

Király valék, de csak hamar
Homály fedé fényemet,
Mert kegyetlen tettem miatt
Harczban vesztém életemet.
Olvass bár, ha akarsz, engem
Hátulról vagy előről,
Mindenkor egyformán hangzom
Akármellyik végemről.

S. KAROLINA.

Előbbi rejtvény: „a' fiú 14 esztendő volt; mert ha ezen 14 évhez adjuk apjácinak felét, az az 28-at, a' fiú 42 esztendő lesz, apja pedig 28, 's így fiatalabb 14 évvel. Ha pedig visszaadjuk a' 28-at, és felül a' 14-ből hetet az apának, a' fiú 7 esztendő marad, az apa pedig 63 éves lesz, mi 9-szer több amannál.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner - Károlyi, uri utsza 612.